

KAPITOLA 5

Batgirl věděla, že každý student na Super Hero High musel projít pohovorem se školním psychologem doktorem Arkhamem. Na studenty byl koneckonců během přípravy na život superhrdiny vyvíjen velký nátlak. Taková práce nebyla pro každého.

„Je opravdu milý,“ řekla Wonder Woman, když si Batgirl přisedla k přátelům v jídelně na snídani. Baštila už třetí porci cereálií. Každé ráno si do řady postavila sedm misek a propracovávala se jimi, dokud nezbyl ani lupínek.

Katana se posadila s tácem tropického ovoce, a než bys řekl švec, nasekala ho na krásné kousky ve tvaru květin. Nad hlavami všem přeletěl talíř s hromadou celozrnných toastů promáčených medem, a když se Bumblebee zvětšila na svou lidskou velikost, přistál na stole.

Wonder Woman pokračovala: „Doktor Arkham prakticky vynalezl šlofiky. Navíc napsal několik knih a ve spoustě z nich se opakuje to samé!“ Protože se před tím, než se přihlásila na Super Hero High, učila na Rajském ostrově doma, měla Wonder Woman dost zajímavou představu o tom, jaký byl život na zbytku planety. Byla rozeným vůdcem a vždycky se hlásila jako první dobrovolník, ať už šlo o cokoli. Věčně se Harley Quinnové snažila pomoci uklidit a uspořádat pokoj, ale neuvědomovala si, že je to nesplnitelný úkol.

„Povedeš si skvěle,“ ujišťovala Bumblebee Batgirl. Nechala kůrku od pečiva na talíři a olizovala si med z palce a ukazováčku, aby nepřišel nazmar. „Než jsme začali studovat, museli jsme si všichni s doktorem Arkhamem promluvit. Takový je postup.“

Batgirl se při žvýkání zarazila. Najednou si uvědomila, že – wow! – teď už je studentka! Opravdu to dokázala! „A co je na tom nejdůležitější?“ zeptala se Batgirl. „Víš co, na tom být superhrdinkou?“

„Přesvědčení,“ řekla Katana.

„Zasvěcení,“ dodala Wonder Woman.

„Síla,“ řekla Supergirl a přisedla si k Batgirl.

„Srdce,“ připojila se Poison Ivy.

„Humor!“ řekla Harley, když udělala salto stranou, zatímco pojídala misku s cereáliemi, a nerozlila při tom ani kapku mléka.

Brzy na Batgirl vykřikovali superstudenti z celé jídelny.

„Oddanost!“ vykřikl Cyborg.

„Flexibilita!“ nadhodil Beast Boy.

„Peníze,“ poznamenala Star Sapphire.

„Důmyslnost,“ zavrňela Cheetah.

„Lstivost,“ přispěla Lady Shiva.

„Rychlost,“ řekl Flash.

„Odpovědnost,“ řekla Hawkgirl.

Batgirl se usmívala a všechno vstřebávala. Všechny odpovědi byly tak od srdce. Byla teď ze studia na Super Hero High nadšenější než kdy před tím. Byla rozhodnutá, že bude splňovat všechny zmíněné požadavky – a nejen ty!

Doktor Arkham se na ni podíval skrz předimenzované brýle a pohladil si vous. Batgirl přemýšlela, jestli by na jeho lesklé plešaté hlavě mohla spatřit svůj vlastní odraz.

Probíral se haldou papírů, až našel ten, který hledal, ve fialových deskách na zemi. Co se týče technologií, byl Arkham ze staré školy. Batgirl to věděla až příliš dobře. Často mu pomáhala zapnout počítač, vypnout telefon nebo dokonce odemknout dveře, když se mu zasekl klíč.

„Hmmm,“ řekl, „Barbaro Gordonová... takže ty jsi teď Batgirl, je to tak?“ Studentka přikývla. „Výsledky testů na Gothamské střední máš vynikající a vidím, že jsi nikdy

neměla žádný problém, dokonce ani poznámku za pozdní příchod.“ Studentka znovu přikývla. „Tak mi pověz, slečno Gordonová – ó, pardon! Batgirl!“ Uchechtl se nad vlastní chybou. „Pověz mi, Batgirl, z čeho usuzuješ, že se ti tu bude dařit? Víš, že nemáš žádné superschopnosti, že?“ Doktor se předklonil. „Nebo si myslíš, že nějaké máš?“

„Jsem si svých schopností velice dobře vědomá,“ řekla Batgirl. „Podle ředitelky Wallerové nemusíte mít superschopnosti, abyste na Super Hero High mohl chodit. Říká, že nehledí na to, kým jste dnes, ale kým budete v budoucnu.“

Doktor Arkham zavřel složku a opřel se o svou koženou židli. Byla tak velká, že v ní vypadal jako malý kluk. Plešatý malý kluk s vousem.

„Já vím, co říká,“ ujistil ji. „Já chci ale slyšet, co máš na srdci ty.“

Batgirl se zhluboka nadechla. Jak mu mohla vysvětlit, co cítí uvnitř? Její touhu po tom stát se superhrdinkou nevedla logika, ale srdce.

Arkham k sobě tlačil bříška prstů a čekal. Batgirl konečně řekla: „Je to v tom, kým jsem. A v tom, kým mám být. Nestalo se vám někdy, že jste prostě hluboko uvnitř věděl něco, co slova nevystihnou? Když mi ředitelka Wallerová nabídla možnost tady studovat, bylo to, jako by se všechny planety srovnaly do jedné řady, a najednou, vůbec poprvé, dával celý můj život smysl.“

Doktor Arkham mlčel a tvářil se lhostejně. Batgirl si ří-

kala, jestli nešlápla vedle. Potom si všimla, že mu po tváři stéká slza. „Doktore Arkhame, jste v pořádku?“ zeptala se.

Doktor, který momentálně nebyl schopný slova, přikývl. Potom řekl: „Ano, ano, jsem, Batgirl. To, co říkáš, dává větší smysl než slova většiny studentů tady. Existují věci, které se nedají změřit testem, jako například hloubka citu člověka. Podívej se například na mě. Jsem vynikající poradce a terapeut. Ale uvnitř schraňuji tajnou touhu stát se... operním pěvcem.“

Aby to ukázal, vstal a začal vyřvávat melodie z Figarovy svatby. Batgirl žasla nad tím, jak nahlas zpíval. Když bylo po všem, hluboce se poklonil směrem ke všem čtyřem koutům pracovny. „Inspirovala jsi mě, abych začal znovu zpívat!“

Zatímco plakal štěstím, zavrtěla se Batgirl na židli. „Ehm, doktore Arkhame,“ odvážíla se Batgirl promluvit, „neměl byste mi dát zbytek testů?“

„Cože? No ovšem, ano, ano. Díky. Ano. Dobře!“ Doktor jí ukázal kartičku plnou klikyháků. „Co vidíš, když se na tohle podíváš?“

„Rytíře v brnění.“

„A tady?“

„Netopýra.“

„A tady?“

„Velrybu... ehm, něco na ten způsob.“

„A tady?“

„Bitvu mezi dobrem a zlem.“

Když se sezení blížilo ke konci, měla jak Batgirl, tak doktor Arkham dobrý pocit z toho, jak schůzka proběhla. „Ještě jedna otázka,“ řekl doktor Arkham, než odešla.

Batgirl se k němu otočila. „Ano?“

Vytáhl něco ze šuplete ve stole. „Mohla bys mi spravit kalkulačku? Místo toho, aby čísla sčítala, pořád jenom odečítá.“

„Jak to šlo? Jak to šlo?“ ptala se Supergirl a nemohla se dočkat, až uslyší všechny podrobnosti. Superhrdina měsíce dostal vždy za úkol pomáhat všem novým studentům a Supergirl brala svůj úkol velice vážně. Možná až příliš vážně.

„Šlo to skvěle,“ odpověděla, když ji Supergirl doprovázela po chodbě.

„Málem bych zapomněla, tohle je počítačová laboratoř forenzní vědy, kde k dopadení zločinců využívají nejnovější technologie,“ vysvětlovala Supergirl a ukazovala rukou jako turistický průvodce.

„Já vím,“ odpověděla Batgirl, „nezapomeň, že jsem všechny počítače připojovala k serveru.“

„No jistě!“ Supergirl očividně dělalo obrovskou radost, že už se tu její nejlepší kámoška cítila jako doma. Potom zašeptala: „Podívej se, co je támhle na zdi. Ta věc, co vypadá jako školní zvon, je ve skutečnosti skrytá radarová pistole

Hawkgirl a videokamera, co má přistihnout letce, kteří poruší povolenou rychlost na chodbě.“

A Batgirl jí zase pošeptala: „Já vím, sama jsem to tam montovala.“

Kamarádky se snažily potlačit hihňání, když procházely chodbou.

„Já se tě tady snažím provést, a přitom bys mohla prohlídku dělat ty mě!“ řekla Supergirl, když pokračovaly k učebně robotiky a informatiky Doktora Magnuse. „A teď hurá na tvou první oficiální hodinu!“ oznámila Supergirl.

„Díky,“ poděkovala Batgirl a strčila do dveří, aby je otevřela. „Uvidíme se na obědě!“

„Zatím!“ loučila se Supergirl, když odlétala a jen těsně se minula s Beast Boyem, který taky utíkal na hodinu.

„Prosím, posaď se dopředu, Batgirl,“ vyzval ji Doktor Magnus, „aby mi neunikla žádná tvá myšlenka. Tvá pověst tě předchází!“

„To znamená, že tě má v oblibě,“ zašeptala Miss Martian, než zmizela.

„To znamená, že jsi učitelův mazánek,“ špitla Cheetah, když Batgirl kráčela k lavici, na které ležela cedulka s nápisem „Rezervováno pro Batgirl“.

Harley si zapnula kameru a hlasitým šeptem hlásila: „Batgirl má dnes svůj první vyučovací den. Každý je zvědavý na to, jak si tahle nová superhrdinka povede.“

„Pryč s tou kamerou, Harley!“ houkl na ni Doktor Magnus. „Pravidla znáš. Žádné natáčení při hodině.“

„Ups! Zapomněla jsem,“ řekla Harley a smála se. „Nezlobte se, Doktore. Už se to nestane.“

„Až do příští hodiny,“ zabrumlala Killer Frost pod vousy a obrátila oči v sloup. Harley na ni vyplázla jazyk a začala znovu dávat pozor.

Batgirl si Doktora Magnuse pozorně prohlížela. Se svým doktorským titulem z matematiky, jaderné fyziky a strojního inženýrství to byl diplomovaný génius – doufala, že se od něj hodně naučí. Měl hnědé nakrátko ostříhané vlasy, fialový svetr s výstřihem do věčka a zelené sako s černou kravatou. Někteří studenti si dělali legraci z fialové, kterou nosil každý den, ale Batgirl chápala, že zvyk je někdy těžké překonat. Všimla si také, že Doktor Magnus pořád cumlal lízátko s příchutí hroznového vína. Říkala si, jestli někdy vůbec ochutnal i nějaké jiné.

Když se rozhlédla po třídě, viděla, jak Wonder Woman pohazuje vlasy dozadu, Hawkgirl vyrovnává pera do řady a Star Sapphire si pohrává s fialovým prstenem na prsténíčku.

„Kdo zná odpověď?“ ptal se Doktor Magnus ohledně otázky z oblasti teoretické fyziky, kterou položil, ale nikdo na ni neodpovídal.

Stejně jako na Gothamské střední zvedla Batgirl vždycky rychle ruku.

„Učitelův mazánek,“ špitla Catwoman.

„To bych měl být já!“ zavtipkoval Beast Boy a proměnil se ze zeleného teenagera v křečka. Odcupital ze své lavice ke Catwoman. Když jí začal ohlodávat domácí úkol, moc legrační jí to nepřišlo.

Právě, když zdvihla tlapku a natáhla se po něm, se Beast Boy změnil zase v kluka a odvalil se jí z lavice.

„Klídek, klídek,“ řekl a nevinně zamrkal, když to v Catwoman vřelo. Batgirl se usmála a byla ráda, že odvedl pozornost od ní.

Po škole obklíčily Lady Shiva, Harley a Star Sapphire Batgirl, když čekala na odvoz domů.

„Ahojda!“ pozdravila vesele. Obdivovala sytě červené šaty Lady Shiva, které jako by se nikdy nemačkaly, i když v nich cvičila smrtící pohyby bojového umění.

„Á, tady jsi,“ řekla Star Sapphire a podala Batgirl svůj telefon. Upravila si náhrdelník s blyštivým drahokamem. „Mám v telefonu hrozný binec. Mám až příliš přátel a obdivovatelů, co mi pořád posílají zprávy. Stahování čehokoli trvá celou věčnost a tačkova IT podpora je nemožná i na ty nejjednodušší úkoly. Nemohla bys mi ho přeinstalovat, aby byl rychlejší? Jo, a chtěla bych ho mít zpátky ještě dneska odpoledne.“

„Mohla bys přijít ke mně na pokoj?“ žadonila Harley.
„Nějak mi blbne kamera.“

„Potřebuju na míru navrhnout automatizovanou tabulku pro své matematické výpočty,“ řekla Lady Shiva.

„No, já už vlastně na technickém oddělení nepracuju,“ začala Batgirl. Všechny tři studentky na ni tupě zíraly. „Ale samozřejmě!“ řekla „Pomůžu ráda.“

„Heleďte,“ řekla Katana a nabourala jim kroužek, „tohle už není její starost. Batgirl tady teď studuje, stejně jako my ostatní.“

„Říká kdo?“ postavila se jí Star Sapphire.

„Říkám já,“ vložila se s úsměvem do diskuze Supergirl.
„Mám se o ni starat a pomáhat jí, aby sem zapadla.“

„Poslyšte! Klídek,“ skočila jim Batgirl do řeči, když se skupinka hašteřila. „Dokud nenastoupí nový člověk na techniku, můžu pomoci já,“ naléhala Batgirl.

Všichni zmlkli a vykulili na ni oči.

„Co je?“ divila se Batgirl. „Copak jsem vás někdy před tím nechala ve štychu? To zvládnou!“

Supergirl se kousla do rtu a Star Sapphire nahodila triumfální výraz.

„To je v pohodě,“ ujišťovala Batgirl svou nejlepší kamarádku, „to zvládnou.“

Když se Supergirl usmála, spadl Batgirl kámen ze srdce.
„Samozřejmě, že ano!“ řekla. „Nikdy bych o tobě nepochybovala.“

Katana tak přesvědčeně nevypadala, ale přikývla.
„Bezva!“ řekla Harley a kotrmelci se odporoučela. „Uvidíme se později!“

Když Batgirl sledovala přátele, jak mizí ve dveřích střední školy, vylekal ji zvuk klaksonu. Byl to její táta. Její první den byl neskutečně vzrušující, ale na každé hodině měla hodně co dohánět. To všechno ale zvládne, nebo ne?